

rimeren og udvikling af nye teaterformer. Det står i vores nugældende lovgivning, at man skal støtte det eksperimenterende, og at man skal støtte den nye danske dramatik, og det ser jeg ingen anledning til, at vi skal ændre på.

Med hensyn til støtte og ikke støtte. Når private teatre kan spille musicals alene med den støtte, som ligger i abonnementsordningen, så ser jeg ingen anledning til at sende yderligere støttekroner af sted. Til gengæld synes jeg, at abonnementsordningen skal fastholdes dér, hvor publikum har ønsket at lægge sit forbrug.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det vil sådan set sige, at det, fru Ester Larsen plæderer for, er, at det teater, der kan klare sig på markedsvilkår, alligevel skal have offentlig støtte, fordi det er genereret via abonnementsordningen. Det er så en melding, som står lidt i modsætning til den normale, fru Ester Larsen giver udtryk for.

Men jeg vil godt tage det andet spørgsmål om det der med ny dansk dramatik op på en lidt anden facon. Synes fru Ester Larsen og Venstre ikke, at det kan være et problem, hvis for mange teatre lægger sig repertoiremæssigt på den sikre midterbane for dermed at være sikker på publikumstilrækningskraften, og at der ikke sker nok i forhold til udviklingen, men at det som sagt bliver det sikre og dermed det lidt snævre repertoire?

Så mener jeg faktisk, at den kunstneriske udvikling, som skal sikre vores fælles kultur i fremtiden, kommer lidt i fare og bliver trængt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes jo altid, det er utrolig spændende at diskutere teater, og jeg vil da gerne allerede nu måske ikke ligefrem foregribe begivenhedernes gang, men jeg kan godt lide at være sådan lidt på forkant med tingene.

Kl. 14.45

Jeg vil gerne høre fra Venstres kulturpolitiske ordfører, om Venstre støtter de meldinger, Det Kongelige Teater er kommet med, hvor man påtænker – det var selvfølgelig kun et forslag, men noget, der er et forsøg og et forslag, har vi jo tidligere set hurtigt kan blive til noget permanent – at der skal være musicals, operetter og børneteater, og børneteater i en større udstrækning, end der er på nuværende tidspunkt.

Jeg synes, det kunne være meget interessant måske ikke som sådan at tage Det Kongelige Teater som institution med ind i denne her diskussion, men i hele den principielle diskussion om de her støtteordninger eller ikke støtteordninger, for Det Kongelige Teater er jo hundrede procent statsfinansieret, og der har man også abonnementsordninger. Men hvor skal man sætte grænsen, hvis man åbner for, at Det Kongelige Teater kan spille musicals og operetter?

Det ville være dejligt allerede nu at vide, hvor man har Venstre, for det ved man jo som regel.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg vil gerne spørge fru Ester Larsen, om fru Ester Larsen mener, at de to store musicals, vi har haft i København i den senere tid, »The Phantom of the Opera« og »Cats«, er udviklingsteater, eller om det er teater, hvor alt, tekster, musik, scenografi osv., er færdigstrikket og skal udføres med nøjagtig samme præcision som dér, hvor stykkerne har været opført tidligere, i England eller USA.

Er det den slags teaterstykker, der ikke er udviklingsteater, fru Ester Larsen mener i større omfang skal benytte vores abonnementsordninger og måske være med til at fjerne det økonomiske grundlag for andre teatre?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er en ganske interessant drejning, diskussionen tager. Hvis vi tager udgangspunkt i verden, som den er i dag, så spillede man »Jesus Christ Superstar« på et privat teater med 0 kr. i produktionsstøtte, og man har spillet den på et københavnsk DST-teater med 4 mio. kr. i produktionsstøtte. Begge steder fik man også abonnementsmidler. Jeg så gerne, at musicals klarede sig på de kommercielle scener med abonnementsstøtte.

Til fru Louise Frevert: Jeg har svært ved at se behovet for, at Det Kongelige Teater skal kaste sig ind i den genre, som man også varetager udmærket uden for det støttede teater.

Det gælder om, at vi får kvalitet og udvikling for vores støttemidler. Et af vores problemer i dag er jo netop, at vi har for meget teater af den samme slags for mange steder bundet op med offentlige kroner. Vi vil gerne have en større spredning og en større kvalitet.